

Två morgonhymner från gamla kyrkan.

Översatta av *Oscar Mannström*.

I.

Nocte surgentes vigilemus omnes.

Morgonens rodnad över bergen brinner.
Stilla från jorden nattens skugga svinner.
Låtom oss alla
Inför Gud nedfalla,
Honom tillbedja.

Bönen förjage själens sömn och tröghet,
Över oss lyse nådens glans och höghet.
Ljuvligt av höjden
Frälsningen och fröjden
Till oss nedströme.

Fadren, som ovan alla stjärnor tronar,
Kristus, som ljutit blodet, som försonar,
Anden, som talar
Mäktigt och hugsvalar,
Tillhör all äran.

II.

Iam lucis orto sidere.

Då morgonstjärnan framgår skön,
O Gud, vi nalkas dig med bön,
Att du mot onskans makt och här
Till kropp och själ oss hägn beskär.

Vid ögats port ställ helig vakt,
Att oss ej bländar fåfång prakt.
Vår tanke och vår tunga styr,
Att tvist och strid vår vandel flyr.

Så skola vi, när solen flytt
Och dagen är i natt förbytt,
Dig bringa lovets aftongärd
Med renad själ vid altarahärd.

Din, Fader, är all härlighet,
All makt i tid och evighet.
Dig vare pris i alla land
Med Sonen och den Helge And.